

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
BANJA LUKA
60 0 Ps 024805 19 Rev
Banja Luka, 02.10.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Darka Osmića i Davorke Delić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „L.“ d.o.o. B.L. (u daljem tekstu: prvotužitelj) i „T.“ d.o.o. B. (u daljem tekstu: drugotužitelj), zastupani po Advokatskoj kancelariji B., dr P.B., advokatu iz B., protiv tužene Opština B., zastupana po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika u Doboju, radi naplate potraživanja, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 60 0 Ps 024805 18 Pž od 13.11.2018. godine, na sjednici održanoj dana 02.10.2019. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se usvaja, presuda Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 60 0 Ps 024805 18 Pž od 13.11.2018. godine se preinačava tako da se žalba tužene izjavljena protiv presude Okružnog privrednog suda u Doboju broj 60 0 Ps 024805 16 Ps od 22.12.2017. godine odbija i ta presuda potvrđuje.

Obavezuje se tužena Opština B. da tužiteljima naknadi troškove revizijskog postupka u iznosu od 6.581,25 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Doboju broj 60 0 Ps 024805 16 Ps od 22.12.2017. godine obavezana je tužena Opština B. da prvotužitelju „L.“ d.o.o. B.L. na ime naknade štete, prouzrokovane nesavjesnim postupanjem i zloupotrebom privrednog društva JP G.T. a.d. B. izvrši sljedeće isplate:
novčanog iznosa od 492.447,65 KM na ime glavnog duga zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obračunatim za period od 10. januara 2011. godine do 16. oktobra 2017. godine u iznosu od 439.846,19 KM,
novčanog iznosa od 11.401,76 KM na ime prethodno prouzrokovanih sudskih troškova, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obračunatim za period od dana dospijea istih do 16. oktobra 2017. godine u iznosu od 9.601,95 KM.

Obavezana je tužena Opština B. da drugotužitelju „T.“ d.o.o. B.1 na ime naknade štete prouzrokovane nesavjesnim postupanjem i zloupotrebom privrednog društva JP G.T. a.d. B. izvrši sljedeće isplate:

novčanog iznosa od 464.247,47 KM na ime glavnog duga zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obračunatim za period od 18. marta 2008. godine do 16. oktobra 2017. godine u iznosu od 464.247,47 KM,
novčanog iznosa od 24.140,48 KM na ime prethodno prouzrokovanih sudskih troškova (16.498,00 KM + 7.642,48 KM), zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obračunatim za period od dana dospijeca istih do 16. oktobra 2017. godine u iznosu od 22.069,04 KM (16.441,98 KM + 5.627,06 KM).

Obavezana je tužena Opština B. da tužiteljima solidarno naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 36.016,40 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 22.12.2017. godine kao dana presuđenja pa do isplate, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu obračunatih zakonskih zateznih kamata u tački I dispozitiva preko dosuđenog iznosa od 439.846,19 KM do traženog iznosa od 492.447,65 KM.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 60 0 Ps 024805 18 Pž od 13.11.2018. godine žalba tužene je uvažena i prvostepena presuda preinačena u pobijanom, dosuđujućem dijelu (stav I, II i III izreke) tako što su zahtjevi tužitelja odbijeni u cjelosti.

Obavezani su tužitelji da tuženoj solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 19.500,00 KM u roku od 30 dana.

Blagovremenom, zajedničkom revizijom drugostepenu presudu pobijaju tužitelji zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači tako da se žalba tužene izjavljena protiv prvostepene presude odbije i ta presuda potvrdi ili da se revizija usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju, tužena osporava sve navode revizije uz prijedlog da se revizija odbije.

Revizija je osnovana.

Predmet odlučivanja u ovom parničnom postupku je zahtjev tužitelja za naknadu štete prouzrokovane nesavjesnim postupanjem tužene zloupotrebom privrednog društva Javnog preduzeća „G.t.“ B. i nezakonitim raspolaganjem imovinom tog društva, u iznosima navedenim u izreci prvostepene presude sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka.

Raspravljajući o ovako postavljenom tužbenom zahtjevu, prvostepeni sud je utvrdio: da su tužitelji bili u poslovnim odnosima sa JP G.T. B. po osnovu zaključenih ugovora o isporuci lož ulja, dok je drugotužitelj bio u poslovnom odnosu po osnovu ugovora o izgradnji G.T. B. i da je iz ovih pravnih osnova proizašla obaveza JP G.T. B. prema ovim tužiteljima, koja je utvrđena pravosnažnim sudskim odlukama, da je nad dužnikom tužitelja iz izvršnih isprava tj. nad JP G.T. B. otvoren stečaj dana 17.06.2014. godine zbog njegove nelikvidnosti, da je imovina stečajnog dužnika prodana za ukupan iznos od 22.500,00 KM, koji je utrošen na

troškove stečajnog postupka; da je osnivač JP G.T. B. bila tužena na koju je od strane tužene bilo preneseno pravo korišćenja na zemljištu na kome su izgrađeni objekti T., na osnovu ugovora sačinjenog kod notara pod brojem OPU-5403/10 dana 11.10.2010. godine na osnovu kojeg je JP G.T. bila upisana kao nosilac prava korišćenja, da je nakon toga bila donesena i Odluka od 30.11.2009. godine o povećanju osnivačkog uloga tužene u JP G.T. u vidu procijenjene vrijednosti zemljišta, objekta i opreme (1.956.950,00 KM) o čemu je sačinjen i Ugovor o prenosu prava vlasništva na nekretninama, postrojenjima i opremi koji je takođe ovjeren kod notara pod brojem OPU-5558/12, da ovaj notarski obrađeni ugovor o prenosu prava vlasništva a u svrhu povećanja osnovnog kapitala tužene nije proveden iako je tabularna isprava bila izdata nego je kod istog notara dana 15.11.2013. godine zaključen aneks ugovora (broj: OPU- br. 6993/13 od 15.11.2013. godine) kojim tužena odustaje od zaključenog ugovora o prenosu prava vlasništva i kojim se brišu zabilježena prava u korist T. iz zemljišno-knjižne evidencije, da je tužena drugom komunalnom preduzeću (KP „K.“ a.d. B.) privremeno povjerila obavljanje isporuke toplotne energije a dana 11.07.2014. godine raspisala javni oglas za prikupljanje ponuda za davanje na upravljanje, korištenje i održavanje objekata infrastrukture gradskog grijanja i po provedenom postupku, putem Ugovora od 05.08.2014. godine na drugo preduzeće (DT E.) prenijela pravo korišćenja objekata i komunalne infrastrukture.

Prvostepeni sud nalazi da je tužena na taj način svjesno umanjila imovinu JP G.T. i to prije pokretanja stečajnog postupka, odnosno manipulirala imovinom javnog preduzeća koje je u njenom vlasništvu tako da je davanjem na upravljanje i korišćenje drugom pravnom licu objekte infrastrukture gradskog grijanja onemogućila tužitelje da se naplate za potraživanja koja su imali prema JP G.T., što su sve zajedno radnje koje su podvedene pod odredbu člana 15. Zakona o privrednim društvima koja propisuje koja lica mogu biti odgovorna prema trećim licima za obaveze društva nalazeći da je upravo tužena zloupotrijebila JP G.T. raspolažući njenom imovinom kao svojom i da je odgovornost tužene proizlazila iz ove zakonske odredbe čime je tužiteljima prouzrokovana šteta, jer nisu mogli svoja potraživanja naplatiti ni u izvršnom ni u stečajnom postupku što je bio razlog da se svakom od tužitelja dosudi iznos koji je proizlazio iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke zajedno sa zakonskim kamatama.

Odluka o troškovima, imajući u vidu uspjeh tužilaca donesena je na osnovu odredbe iz čl. 383, 386. stav 1, 387. i 396. ZPP-a u visini koja proizilazi iz Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05) a višak tužbenog zahtjeva za isplatu obračunatih zakonskih zatezних kamata prema tački 1. dispozitiva presude, koji predstavlja razliku između traženog i dosuđenog iznosa, odbijen je kao neosnovan.

Odlučujući o žalbi tužene, drugostepeni sud nalazi da je u prvostepenom postupku pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, ali je iz tako utvrđenih činjenica prvostepeni sud izveo pogrešan zaključak zbog čega je pogrešno primijenio materijalno pravo, pa je temeljem odredbe člana 229. stav 1. tačka 4. i 5. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 -u daljem tekstu: ZPP), uvažavanjem žalbe tužene, prvostepenu presudu preinačio tako da je tužbeni zahtjev tužitelja u usvajajućem dijelu u cjelosti odbio i obavezao tužitelje da tuženoj solidarno naknade troškove parničnog postupka.

Drugostepena presuda nije na zakonu zasnovana.

Naime, drugostepeni sud svoju odluku temelji na činjenici da je tužena bila osnivač JP „G.T.“ Brod sa 100% udjela, da je obezbijedila sredstva za rad tog društva i ugovorom prenijela ta sredstva (nepokretnosti i postrojenja) na JP „G.T.“, ali da taj ugovor nikad nije proveden u

javnim evidencijama nepokretnosti. Zbog te činjenice, smatra drugostepeni sud, JP „G.T.“ nikad nije postala vlasnikom prenesene imovine, nego je vlasnik te imovine ostala tužena Opština B., pa je temeljem vlasničkih ovlaštenja mogla slobodno raspolagati imovinom unesenom u JP „G.T.“ zbog čega nisu ispunjeni uslovi za primjenu odredbe člana 15. Zakona o privrednim društvima („Sl. glasnik RS“ 127/08, 58/09, 100/11, 67/13 i 100/17- u daljem tekstu: ZPD).

Ovakav zaključak drugostepenog suda nije pravilan iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 15. ZPD stav 1. propisano je da: komanditori komanditnog društva, kao i članovi društva sa ograničenom odgovornošću i akcionari akcionarskog društva mogu prema trećim licima lično odgovarati za obavezu društva ako zloupotrijebe privredno društvo za nezakonite ili prevarne ciljeve **ili** ako sa imovinom privrednog društva raspoložu kao sa sopstvenom imovinom na način kao da privredno društvo kao pravno lice ne postoji.

Imajući u vidu ovakvu odredbu člana 15. stav 1. ZPD, drugostepeni sud pravilno zaključuje da privredno društvo JP „G.T.“ Brod nije registrovano u registarskom sudu – Okružnom privrednom sudu Doboj ni kao akcionarsko društvo, a ni kao društvo sa ograničenom odgovornošću, ali pogrešno zaključuje da tužena zbog toga ne može snositi odgovornost po odredbi člana 15. ZPD. Ovakav zaključak donesen je vjerovatno na osnovu aktuelnog izvoda iz sudskog registra od 26.12.2013. godine koji je izveden kao dokaz, iako je ova parnica pokrenuta tužbom od 28.12. 2016. godine zbog čega postoji mogućnost da je u međuvremenu došlo do eventualnih statusnih promjena i njihovog unošenja u sudski registar. Iz drugih izvedenih dokaza –ugovora zaključenog između tužene i JP „G.T.“ od 03.9.2012. godine, odnosno iz člana 3. tog ugovora proizlazi da je JP „G.T.“ organizovana kao društvo kapitala – jednočlano zatvoreno akcionarsko društvo.

Međutim, čak i da nije došlo do promjene načina organizovanja, treba naglasiti da je odredbom člana 2. Zakona o javnim preduzećima („Sl. glasnik RS“ 75/04 i 78/11), propisano da javno preduzeće može biti organizovano samo kao društvo sa ograničenom odgovornošću ili akcionarsko društvo, što u krajnjem znači da tužena može biti odgovorna po odredbi člana 15. ZPD bez obzira na koji od dva propisana oblika je organizovano društvo čiji je osnivač. Naime, po odredbi člana 15. stav 1. ZPD odgovornost akcionara i članova društva sa ograničenom odgovornošću je potpuno izjednačena.

U svakom slučaju, nezakonitim propuštanjem upisa eventualnih statusnih promjena privrednog društva od strane tog društva i njegovih osnivača, treća lica ne mogu snositi štetne posljedice.

Nadalje, pogrešno drugostepeni sud nalazi da bi za odgovornost tužene kao osnivača bilo potrebno da se kumulativno ispune sljedeći uslovi:

- da je to preduzeće zloupotrijebila za postizanje cilja koji joj je zabranjen,
- da je koristila imovinu javnog preduzeća ili tom imovinom raspolagala kao svojom,
- da je tu imovinu koristila sa ciljem da ošteti tužitelje kao povjerioce prema JP G.T. B.,
- da je u cilju sticanja vlastite koristi, umanjila imovinu navedenog preduzeća iako je znala ili morala znati da to preduzeće neće moći da izvršava svoje obaveze.

Prema odredbi naprijed citiranog člana 15. stav 1. ZPD, za odgovornost za obaveze društva potrebno je da osnivači zloupotrijebe privredno društvo za nezakonite ili prevarne ciljeve ili da sa imovinom privrednog društva raspolažu kao sa sopstvenom imovinom na način kao da privredno društvo ne postoji.

Dakle, uslovi za odgovornost članova društva ili akcionara postavljeni su alternativno, a ne kumulativno kako to nalazi drugostepeni sud, što znači da je dovoljno da akcionar ili član društva učini jednu od navedenih radnji, koje su same po sebi nezakonite, da bi lično odgovarali za obaveze društva prema trećim licima. Pri tome, za odgovornost akcionara ili članova privrednog društva zbog nezakonitog raspolaganja imovinom tog društva, nije neophodno da postoji cilj, odnosno namjera da se izigraju povjerioci društva.

U konkretnoj situaciji, nije bilo sporno u toku postupka da je tužena osnovala JP „G.T.“ 2007. godine sa osnovnim kapitalom u iznosu od 2.000,00 konvertibilnih maraka. Nakon toga, Odlukom o prenosu vrijednosti investicija uloženi u izgradnju JP „G.T.“ B.B. od 22.9.2009. godine (objavljena u „Službenom glasniku Opštine Brod“ broj 11/09), tužena je vrijednost investicija uloženi u toplanu u iznosu od 2.020.823,09 KM prenijela na JP „G.t.“, uz odredbu da će se vrijednost te investicije u objekte i opremu unijeti u poslovne knjige T., što predstavlja osnov za povećanje osnivačkog uloga Opštine (član 3. Odluke) i to bez naknade (član 4. Odluke).

Nakon toga, Opština B. Odlukom o povećanju osnivačkog uloga u JP „G.T.“ B. od 30.11.2009. godine, objavljenom u „Sl. glasniku Opštine Brod“ broj 14/09, povećava osnivački ulog u JP „G.T.“ za iznos od 1.956.950,00 KM (član 1. Odluke), za konkretne nepokretnosti i postrojenja pobrojane u članu 2. te Odluke (tačka 1. do 22.), a u članu 3. je odlučeno da će se vrijednost navedenih objekata i opreme isknjižiti iz poslovnih knjiga opštine i unijeti u poslovne knjige JP „G.T.“.

Opština je saglasna da se izvrši upis povećanja njenog osnivačkog kapitala u osnovnom kapitalu Javnog preduzeća „G.T.“ (član 4. odluke).

Stupanjem na snagu Odluke od 30.11.2009. godine prestala je da važi Odluka o prenosu vrijednosti investicija uloženi u izgradnju Javnog preduzeća „G.T.“ B. od 22.9.2009. godine.

Iz navedenog proizlazi da je tužena Odlukom od 30.11.2009. godine povećala osnivački ulog u JP „G.T.“ za iznos od 1.956.950,00 KM u nepokretnostima i postrojenjima pobrojanim u tačkama 1. do 22. člana 2. Odluke. Ta Odluka realizovana je u ugovorima OPU-5403/10 od 11.10.2010. godine i OPU-5558/12 od 03.9.2012. godine sačinjenim i notarski obrađenim kod notara B.Đ.

Odredbom člana 13. stav 1. ZPD propisano je da, ortaci, članovi i akcionari privrednog društva su dužni da ulože svoje ugovorene uloge u imovinu društva u skladu sa ovim zakonom, osnivačkim aktom, ugovorom ili drugim aktom društva.

Stavom 5. istog člana propisano je da, ako lica iz stava 1. ovog člana ne ulože ugovorene nenovčane uloge, mogu odlučiti da ulože novčani iznos jednak vrijednosti neuložene nenovčanog uloga, po prethodnoj saglasnosti društva.

Stavom 6. propisano je da kada je predmet uloga pravo svojine, svi uneseni ulozi u imovinu privrednog društva svojina su društva i ne mogu biti korišteni od ortaka, članova i akcionara kao njihova lična imovina.

Stavom 8. propisano je da, lica iz stava 1. ovog člana nemaju pravo na vraćanje uloga ili na kamatu na ulog u privredno društvo...

Stavom 11. propisano je da imovinu društva u smislu ovog zakona čine pravo svojine i druga imovinska prava koja društvo ima na ulozima ili je steklo poslovanjem.

Iz naprijed citiranih odredbi člana 13. ZPD, proizlazi da je donošenjem odluke tužene i zaključenjem ugovora o prenosu prava korištenja i vlasništva na nekretninama i unošenjem pobrojanih nekretnina i postrojenja, te davanjem tih stvari u posjed i na korištenje privrednom društvu „G.T.“, na to društvo prešla prava koja je imao akcionar ili član društva bez obzira što ta prava nisu upisana u javne evidencije, pogotovo što tužena nije dokazala postojanje razloga propuštanja upisa unesene imovine u javne evidencije, a kako je naprijed rečeno, treća lica ne mogu trpjeti štetne posljedice ovakvog postupanja tužene kao osnivača i privrednog društva čiji je akcionar ili član društva.

Prema navedenom, ovaj sud nalazi da je donošenjem odluke od 30.11.2009. godine i realizacijom te odluke ugovorima o prenosu, imovina osnivača (tužene) prešla u imovinu privrednog društva – JP „G.T.“, te da tužena nije mogla vratiti tu imovinu tzv. aneksom ugovora od 15.11.2013. godine zaključenim između tužene i JP „G.T.“, notarski obrađenog kod istog notara B.Đ., te istom imovinom dalje raspolagati najprije u korist KP „K.“, a naknadno nakon postupka javnog nadmetanja u korist DT „E.“.

Na opisani način, odnosno zaključenjem aneksa ugovora i daljim raspolaganjem imovinom unesenom u osnovni kapital JP „G.T.“, a bez odgovarajuće odluke tog privrednog društva i čak bez odluke tužene o izmjeni odluke od 30.11.2009. godine, postupljeno je suprotno odredbi naprijed citiranih stava 6. i stava 8. člana 13. ZPD, čime su ostvarena obilježja radnje iz odredbe člana 15. stav 1. ZPD – raspolaganje imovinom privrednog društva kao sopstvenom imovinom na način kao da privredno društvo ne postoji i čime je tužena zloupotrijebila svoj položaj i oštetila tužitelje kao povjerioce JP „G.T.“.

Naime, takvim ponašanjem tužene imovina privrednog društva čiji je osnivač je umanjena do te mjere koja je prouzrokovala nemogućnost tužitelja da u izvršnom ili stečajnom postupku naplate potraživanja prema privrednom društvu koja su utvrđena pravosnažnim sudskim odlukama – presudom zbog propuštanja Okružnog privrednog suda u Doboju broj 60 0 Ps 016913 12 Ps od 27.9.2012. godine i presudom istog suda broj 60 0 Ps 007046 09 Ps od 14.8.2012. godine, a koja potraživanja se sastoje od glavnice, zakonske zatezne kamate i troškova parničnog i izvršnog postupka.

Ukupna potraživanja tužitelja iz navedenih presuda iznose približno 1.928.000,00 KM, a okončanjem stečajnog postupka imovina JP „G.T.“ prodana je za iznos od 22.500,00 KM, koji je utrošen na troškove stečajnog postupka.

Pravilan je zaključak drugostepenog suda da se odgovornost tužene ne može uspostaviti po odredbama člana 154. Zakona o obligacionim odnosima (“Službeni list SFRJ” br. 29/78, 39/85 i 57/89, te “Službeni glasnik Republike Srpske” broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem

tekstu: ZOO), ali je pogrešan stav da ta odgovornost ne postoji po odredbi člana 172. stav 1. istog zakona.

Naime, odredbom člana 155. ZOO propisano je da je šteta umanjene nečije imovine i sprečavanje njenog povećanja ..., a odredbom člana 172. stav 1. istog zakona je propisano da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

U konkretnoj situaciji, nesumnjivo je da su tužitelji radnjama organa tužene (načelnika i skupštine) pretrpjeli materijalnu štetu nemogućnošću naplate potraživanja utvrđenih pravosnažnim sudskim odlukama koja potraživanja svakako predstavljaju njihovu imovinu.

Za odgovornost pravnog lica po odredbi člana 172. stav 1. ZOO, potrebno je da njegov organ u vršenju svojih funkcija (ili u vezi sa tim vršenjem) postupa nesavjesno ili nezakonito.

U ovoj situaciji, organi tužene kao jedinice lokalne samouprave, koja je pravno lice po propisima o lokalnoj samoupravi, postupili su suprotno odredbi stava 6. i stava 8. člana 13. ZPD, umanjujući osnovni kapital privrednog društva i raspolažući tom imovinom bez odgovarajuće odluke tog društva o smanjenju osnovnog kapitala. Na taj način tužiteljima su prouzrokovali štetu koja se manifestuje kao nemogućnost naplate potraživanja utvrđene pravosnažnim sudskim odlukama.

I konačno, kada bi se čak moglo uzeti da ne postoji odgovornost tužene po naprijed navedena dva osnova, odnosno da (kako to nalazi drugostepeni sud) imovina tužene nije prešla u imovinu privrednog društva zbog propuštanja upisa u javne evidencije nekretnina, odgovornost tužene postojala bi i po odredbi člana 179. stav 3. ZPD. Po toj odredbi akcionari akcionarskog društva ne odgovaraju za obaveze društva, osim do iznosa ugovorenog, a neuplaćenog uloga u imovinu društva, u skladu sa ovim zakonom; ili u slučaju društva sa ograničenom odgovornošću, po odredbi člana 99. stav 3. istog zakona, po kojoj član DOO ne odgovara za obavezu društva osim do iznosa neunesenog u imovinu društva.

Neprelaženjem imovine tužene, po odluci Skupštine opštine od 30.11.2009. godine i po ugovorima o unošenju te imovine u osnovni kapital društva, tužena kao akcionar ili član društva bi bila odgovorna do visine neunesenog uloga, što je u konkretnoj situaciji prema odluci od 30.11.2009. godine iznos od 1.956.950,00 KM, koji prelazi iznos potraživanja tužitelja od 1.928.000,00 KM.

U pogledu visine potraživanja tužitelja (čime se nije ni bavio drugostepeni sud), ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio cijeneći i uvažavajući nalaz vještaka finansijske struke M.B. kao stručan i pravilan. Naime, vještak je za određivanje visine potraživanja tužitelja uzeo u obzir potraživanja utvrđena pravosnažnim i izvršnim sudskim odlukama, kao i aktima donesenim u izvršnom postupku vođenom kod istog prvostepenog suda, na koja potraživanja je pravilno izračunao zakonsku zateznu kamatu dosuđenu tim odlukama. Na ovakav nalaz vještaka, stranke u toku postupka nisu imale konkretnih prigovora, zbog čega ga i ovaj sud prihvata kao vjerodostojan dokaz u pogledu visine potraživanja tužitelja.

Prema navedenom, donoseći pobijanu presudu drugostepeni sud je na inače pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno primijenio odredbe materijalnih propisa – ZPD i ZOO, zbog čega je o reviziji tužitelja odlučeno kao u izreci temeljem odredbe člana 250. stav 1. ZPP.

O troškovima postupka odlučeno je temeljem odredbe člana 386., 387. i člana 397. ZPP i važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. glasnik RS“ 68/05, u daljem tekstu: AT), imajući u vidu vrijednost spora. Tužitelji su u potpunosti uspjeli u revizijskom postupku, a ukupni troškovi revizije određeni su sa 6.581,25 KM, te se sastoje od troškova sastava revizije za dvije stranke po punomoćniku advokatu sa paušalom i porezom na dodanu vrijednost (Tarifni broj 2 i Tarifni broj 12 AT).

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić